

“การทำงานเป็นครุของสัม ไม่ใช่แค่เรื่องสอนนักเรียนอย่างเดียว

แต่สำหรับสัม มันคือการที่เราเรียนรู้ไปด้วยกัน

||และบางครั้งบักเรียบก็เป็นคนสอนราเช่บกับ

เราร่วมกันสร้างความรู้ใหม่ ๆ ขึ้นมาด้วยกัน”

สิ่ง เชื่อในทุก ๆ การกระทำของเด็กว่ามีที่มาเสมอ และไม่ว่าจะอย่างไร การให้ความเชื่อมั่น ความรัก และโอกาสจากพูดไปยังให้เด็กเหล่านี้เติบโตเป็นต้นกล้า ก้าวไปข้างหน้าได้

ก่อนหน้าที่สัมจะมาเป็นครู สัมเรียนด้านจิตวิทยาคลินิก และมีโอกาสได้ทำงานด้านจิตวิทยาเด็กและวัยรุ่นมาบ้าง เด็กที่สัมเคยสัมพัสบันไม่ใช่เพียงแค่เด็กที่วัยไป แต่สัมเคยมีโอกาสทำจิตบำบัดแบบกลุ่ม ให้กับเด็กในกรมคุุมประพฤติ ซึ่งเคยทำพิดในแข่งข่องกฎหมาย นั้นเป็นจุดเปลี่ยนที่ตอกย้ำความเชื่อของสัมว่า “เด็กทุกคนมีศักยภาพในตัวเอง และเข้าสามารถเปลี่ยนแปลงได้ หากได้รับโอกาสจากครุศาสตร์ที่เชื่อมั่นเขาย่างจริงใจ”

สัมเลือกเข้ามาทำงานที่มูลนิธิ Teach for Thailand เพราะเหตุผลประการหนึ่งคือ “สัมเชื่อว่าเด็กทุกคนไม่ว่าเขาจะเป็นอย่างไรมาก่อน แต่ถ้ามีคนที่เข้าใจและให้โอกาสที่ดีกับเขา เด็กคนนั้นจะต้องเปลี่ยนไป และมีชีวิตที่ดีขึ้นจากเดิมอย่างแน่นอน” ปัจจุบันสัมเป็นครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ให้กับนักเรียนชั้น ม. 1-2 ที่โรงเรียนแย้มจัด-วิเชชชานุสรณ์ สัมสอนที่นี่มาเป็นระยะเวลา 1 ปี มีหลายเหตุการณ์ หลายบุคคลที่พำนเข้ามาให้สัมได้เรียนรู้ “การทำงานเป็นครูของสัม ไม่ใช่แค่เราสอนนักเรียนอย่างเดียว แต่สำหรับสัม มันคือการที่เราเรียนรู้ไปด้วยกัน และบางครั้งนักเรียนก็เป็นคนสอนเรา เช่นกัน เราร่วมกันสร้างความรู้ใหม่ ๆ ขึ้นมาด้วยกัน และจากการทำงานนี้ไม่ใช่เพียงแค่สัมเท่านั้นที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับเด็ก แต่ในขณะเดียวกัน เด็ก ๆ เอง ก็เป็นแรงบันดาลใจที่ดีที่สุดสำหรับสัม เช่นกัน”

สัมได้รู้จักกับเด็กนักเรียนหนุ่มคนหนึ่งที่ครอบครัวแตกแยก เรื่องมีมีพี่น้อง 3 คน

และอาศัยอยู่กับป้า เด็กคนนี้มีความพันอยากจะเป็นแอร์โฮสเตส อยากรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง ที่เด็กคนอื่นๆ ไม่ได้ทำ เด็กหญิงคนนี้ช่วงแรกที่สัมภาษณ์ มีพฤติกรรมก้าวร้าว มักใช้ความรุนแรงกับคนรอบข้างอยู่เป็นประจำ เป็นเด็กที่มีพฤติกรรมต่อต้านสังคม และมักถูกกล่าวหาจากครูในโรงเรียนอยู่เป็นประจำ

สัมได้มีโอกาสสอนวิชาวิทยาศาสตร์และห้องฯ ครั้งเดี๋กคนนี้ก็ไม่ยอมทำงานส่ง ชอบคุยกับเพื่อนในชั้นเรียน และก่อโภนในห้องเป็นประจำ สัมใช้วิธีการให้ความรักและสอนเขาด้วยสถาณการณ์ เหตุการณ์จริง พร้อมทั้งให้เวลา กับเดี๋กคนนี้ ทั้งในและนอกโรงเรียน เดี๋กคนนี้เรียกสัมว่า “แม่” และถามสัมว่า ทำไมแม่ถึงไม่โกรธหนู เมื่อหนูไม่ดี หลังจากที่สัมได้ยินเขารายกสัมว่าแม่ และถามคำตามนั้น สัมอธิบายความรู้สึกในตอนนั้นไม่ถูกเลยจริง ๆ สัมรู้สึกเข้าใจเลยว่า การที่เรารักและประทานหาดี กับครรศักดิ์จริง ๆ โดยที่ไม่หวังอะไรตอบแทนเลย มันเป็นอย่างไร สัมน้ำตาคลอ และจากเหตุการณ์นี้และเดี๋กคนนี้ ทำให้สัมรู้สึกว่า ทุกสิ่งอย่างที่รามอบให้เข้า ทั้งความเชื่อ ความรัก เดี๋กเขางามพัสด์ และมีส่วนในการทำให้เชิญเข้ามาอีก สัมรู้สึกภาคภูมิใจที่อย่างน้อยที่สุด โอกาสที่เขามีเคยได้รับจากครรศักดิ์ มากกว่า 1 เทอม เดี๋กคนนี้อ่อนโยนขึ้น ตามกฎระเบียบมากขึ้น ถูกลงโทษน้อยลง รับพิดชอบในการส่งงาน ตั้งใจเรียนในห้องเพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และที่สำคัญผลการเรียนก็พัฒนาขึ้นด้วย ในวันสุดท้ายของภาคเรียน เดี๋กคนนี้บอกสัมว่า “แม่หนูไม่อยากจากแม่เลย ไม่อยากปิดเทอม หนูอยากมาโรงเรียนทุกวัน และต่อจากนี้หนูจะตั้งใจเรียนไม่ดื้อ และหนูจะทำตามพื้นหนูให้ได้”

ອມຮຮຕໍນ ສີຫະປາຍາ (ຄຣູສັນ)

ວິຊາວິທຍາຄາສດຮ່ວມເຈົ້າ